

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ז.

עין משפט נר מצוה

לא א מיי פטין מנל
שבת הלכה א סמנ
לחון סה שר שר אית
סי שמו טעג א ופי שנת
פטין א
לב ב ג מיי פיד מנל
שבת הלכה ד טושיע
אית סי שמה טעף די
לב ד מיי שם הל' ו
לד ה ו מיי שם הלכה ז
טושיע אית סי שמה
טעף י
לד ז ח מיי שם הל' ד
טושיע שם טעף א:

מוסף רש"י

קרבן ברי הורק לתוכו.
מנחת הכהנים חייב. מנחת,
ואע"פ דלענין אסורי טלטול
שויה רבנן ככרמלית שאסרו
לטלטול דמכיו אלא כד',
מלאווייתא רשות היחיד
גמורה היא, דמחילה היא אלא
שחמורת דיונין, ומנחה הכי
אסרי רבנן לטלטול (שו"ב)
נעץ קנה ברשות
היחיד. מחל גבול ממחילת
המלך, ורק. מנחה הכהנים
ונח על גבי חייב. דהו
לה מנחה כהני, שאור רש"י
עולה על עיקר, וע"פ רמב"ם
רש"י אית למעלה מעשרה
(גיטין עט.)

רבינו הגאון

אוק"פ בבקעה דאית לה
מחיצות מרקתי רשות
היחיד. קרן וזית הסמכה
לה"י ואיצטבא שלפני
העמודים ככרמלית נדונין.
כל שאין גבול מן הקרקע ג'
טפחים כגון לכיני וכיוצא
בה כרה"ד דמי, וכל הגובה
ג' טפחים ואין בו רחב
אביעה וזקק ונה על גביו
פטור, חרץ מן הוורק ונה
על פי הכלב או כפי הכבשן
אי בידו של אדם וכיוצא
בין המפורשות בהמוצא
תפלין, משום דמחבתו
משרה להו מוקם, ומפורש
בהמוצא תפילין כי האי
גונא דכל פחות מ' בארץ
כא"ר חשיב, וא"ר יוחנן
אין כרמלית פחותה מ'
ותופסת ע' י טפחים,
אבל למעלה מ' מקום
פטור הוא, והכי פירושא
בפרק הוורק כי הא דאמר
שמואל לרב יהודה שינא
לא תיהו מבולי דשבת
למעלה משערה ואוקימנא
בכרמלית, ואקלו בה רבנן
מקולי ה"י דאי איכא
מקום ד' על ד' הוא דהוי
כרמלית ואי לא מקום פטור
הוא, מקולי ה"י נמי דעד
לא הויא כרמלית למעלה מ'
לא הויא כרמלית אלא מקום
פטור. הא דרב גידל דאמר
בית שאין בתוכו עשרה
טפחים וקירויו משלימו
לעשרה, על גגו מותר
לטלטל בכלו, כי כרה"י הוא
חשוב, דאומינן כבי האי
גונא גוד אסוק מ' מחיצתא.
בתוכו אין מטלטלין בו אלא
ב' אמות, מ"ט כיון דלא
חזי ליהודא אין המחיצות
מועילות, אלא כמו שאין
שם מחיצתא דמו.

לא נצרכה אלא לקרן וזית. לא צעי למימר דלינטריך לגדי רה"ר
משום דלר"א כרה"ר דמי ואפילו אית צבו חיפופי או שמא
מסקפא ליה אי מודה לכו רבי אליעזר אס לאו: **אבל בין**
העמודים. כרה"ר דמי אע"פ שאין צין עמוד לעמוד ט"ו אמות הוי

וחון לצין מעודים רחמנא שיה עשר
אמה: **ומח בפניה חייב.** אומר
ר"ת דאס נח למעלה משלשה רצין
שיה צפניה ארבעה על ארבעה ומה
שמדובק צפני הלציה חשוב כמנחה
עליה אע"פ שאינו אלא באויר וכן
הא דמנ"ס למטה מ' כורק בארץ
ומוקי לה רבי יוחנן דצדינה שמינה
היינו טעמא נמי דכיון שדבוק צפני
הכותל שהוא רחב ד' על ד' חשוב
כמנחה עליו ורבי'א פי' דאף למעלה
מג' לא צעי שיה צפני הלציה וכותל
ד' על ד' דכיון שרואה את הקרקע
חשיב כמנחה ע"ג קרקע וקשה לר"י
לדלעיל (דף ד.) כי פריך אמתנין
דפס"י ידו והא צעיר עקירה והנחה
מע"ג מקום ארבע לוקי ממנין
במחוקק החפץ צענין זה שרואה את
פני הקרקע: **אלימא דעד**
הוי ברמלית. פרש"י כגון צקעה
המוקפת גדר והיא יתירה על צית
סאתים ולא הוקף לדירה וקשה לר"י
דא רשות היחיד היא צין לעולה צין
לרצ אשי ולא הוי רצין לאתוי מרצ
גידל ועוד דהכי קאמר ואי לא לא
הויא כרמלית והוי יס וצקעה אין
להן ממילות ונראה לר"י דהכי פירושו
אילינא עד לאיכא ממילות י' היינו
אור הרואה לממילות עשרה לאסוקי
צקעה מסוככת צפחות מ' על גבי
קונדסין דלא הוי כרמלית כיון דאין
גובה י' והוי מקום פטור ומותר
לטלטל כולו והאמר רב גידל כו':
ואס

עשרה מאי ותופסת עד עשרה אלימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי
כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף
אמר רב בית שאין בתוכו עשרה וקריו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל
בכולו בתוכו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד ד' הדעד י'
הוא דהויא כרמלית למעלה מ' טפחים לא הוי כרמלית וכי הא דא"ל שמואל
לרב יהודה שינא לא תיהו מבולי דשבתא למעלה מ' למאי הלכתא אלימא
דאין רשות היחיד למעלה מ' והאמר רב חסדא י' נעץ קנה ברשות היחיד
וורק ונה על גביו אפילו גובה מאה אמה חייב מפני שרה"י עולה עד לרקיע
אלא

כגון דאיה לה מחילות. ואשמעינן דאע"ג דהיקפה יתר מצית סאתים
ולא הוקף לדירה שאין ציתו סמוך לה קודם היקף ולענין לטלטל
למטה היא ככרמלית כדאמרין בעירובין שאין מטלטלין צו אלא כד'
אפ"ה לאורייתא רה"י היא והזרק מרה"ר לתוכה חייב: **כדעולה.**

כגון דאית לה מחיצות וכי הא דאמר עולא
א"ר יוחנן א"ר קרפף יותר מבית סאתים שלא
הוקף לדירה ואפילו כור ואפילו כוריים הזורק
לתוכו חייב מ"ט מחיצה היא אלא שמוחסרת
דיורין בשלמא רב אשי לא אמר א"ר כדעולה
אלא עולא מ"ט לא אמר כשמעתיא אמר לך
אי דאית לה מחיצות בקעה קרי לה קרפף
היא ורב אשי ר"ה קתני: והכרמלית אטו
כולהו נמי לאו כרמלית ניהו כי אתא רב
דימי א"ר יוחנן לא נצרכה אלא בלקרן וזית
הסמוכה לרה"ר דאע"ג דוימנין דדחקי ביה
רבים ועיילי לגוה כיון דלא ניהא תשמישתיה
כי כרמלית דמי כי אתא רב דימי א"ר יוחנן
בין העמודין נידון ככרמלית מ"ט אף על גב
דדרסי בה רבים כיון דלא מסתגי להו בהדיא
ככרמלית דמיא אמר ר' זירא אמר רב יהודה
איצטבא שלפני העמודים נידון ככרמלית
למ"ד בין העמודים כ"ש איצטבא למ"ד
איצטבא איצטבא הוא דלא ניהא תשמישתיה
לאבל בין העמודים דניהא תשמישתיה לא
לישנא אחרינא אבל בין העמודים דוימנין
דדרסי ליה רבים כרה"ר דמיא אמר רב רב
שילא אמר רב חסדא לבינה זקופה ברה"ר
הזרק ומח בפניה חייב על גבה פטור אביי
ורבא דאמרי תרווייהו והוא שגבוה שלשה
דלא דרסי לה רבים אבל ה"זימי והיגי אע"ג
דלא גביהי שלשה וחייא בר רב אמר אפילו
היזמי והיגי אבל צואה לא ורב אשי אמר
אפילו צואה אמר רב דבי רב שילא כי
אתא רב דימי אמר רבי יוחנן י' אין כרמלית
פחותה מארבעה ואמר רב ששת ותופסת עד

עשרה מאי ותופסת עד עשרה אלימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי
כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף
אמר רב בית שאין בתוכו עשרה וקריו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל
בכולו בתוכו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד ד' הדעד י'
הוא דהויא כרמלית למעלה מ' טפחים לא הוי כרמלית וכי הא דא"ל שמואל
לרב יהודה שינא לא תיהו מבולי דשבתא למעלה מ' למאי הלכתא אלימא
דאין רשות היחיד למעלה מ' והאמר רב חסדא י' נעץ קנה ברשות היחיד
וורק ונה על גביו אפילו גובה מאה אמה חייב מפני שרה"י עולה עד לרקיע
אלא

רה"ר גמור ואי למעלה מ' הוא דלא שלטי ציה רבים הוי אורח בעלמא מקום פטור כדתנין למעלה מ' טפחים כורק באויר ופטור: על גג
פטור. כדמוקי לה אביי ורבא בגבוה ג' דלא דרסי צה רבים דהוי מקום לעצמה: היזמי. דורכ"י: היגי. איגלוט"ר: אע"ג דלא גבוה ג'.
הוי מקום פטור לעצמו דלא דרסי צה רבים עליה שלא זוקו: אפילו היזמי והיגי. דדרסי עליה כסנדליהון אבל צואה אע"ג דלא גבוה לא דרסי
עלה ורב אשי אמר אפילו צואה: היגי אין כרמלית פחותה מ'. רוחב ואי לא מקום פטור הוא ומותר לכתחלה להוציא משם לרשות הרבים
ולר"י: ותופסת. בגובה עד ו' ולקמיה מפרש לה: אינימא דאי איכא מחיצה י' כו'. כגון צקעה המוקפת גדר והיא יתירה על צית סאתים
ולא הוקפה לדירה: וקירויו משלימו. עובי קירוי: על גגו. דגובה י' הוי רה"י ומותר לטלטל כולו: אלא כד'. דכיון דלא גבוה המחיצה
י' הוי כרמלית. אלמא איפכא שמעינן לה: דעד י' הוי כרמלית. אור של צקעה או של יס או של קרפף יתר על צית סאתים תופסת את שמו
עד י' אבל למעלה מ' אין שם כרמלית על אורו צדרי שאינו מסוים כגון פני צדינה או פני כותל או קלט מן האויר למעלה מ' מותר להוציא
לכתחלה משם לרה"י ולר"י דאין שם כרמלית עליו כי היכי דאויר למעלה מ' כרה"ר לאו רה"ר הוא כדתנין לקמן [ק]. למעלה מ' כורק באויר
גבי כרמלית נמי לאו כרמלית הוא. וצדכר מסוים כגון ראש עמוד וגב צדינה ליכא לאוקמיה דאי אית ציה ארבעה פשיטא דלמעלה מעשרה לא
הוי כרמלית דהא אפילו עמוד צרשות הרבים רשות היחיד הוא ואי דלית ציה ארבעה ולמטה מעשרה מי הוי כרמלית הא קאמר אין כרמלית
פחותה מארבעה ואי דקאי ככרמלית וכיון דלית ציה ד' הוי שם הכרמלית עליו אס כן מצינו חומר ככרמלית מרשות הרבים דאילו צרשות
הרבים כי האי גוונא מקום פטור הוא וצטל ומותר לרשות הרבים ולרשות היחיד ואין אמרינן בשמעתין [ע"ב] דהאי תופסת עד י' מקולי רשות
הרבים הוא הלכך לא מיתוקמא אלא באויר: אינימא דאין רה"י. שולטת במחצית באויר למעלה מ' אלא מקום פטור הוא וצטל אף לגבי
רה"ר: נעץ קנה. סאתיה אין רחב ד'. וזרק. מרה"ה ונה על גביו: חייב. כמנחה ע"ג קרקע דלא צעי הנחה על גבי מקום ד' כרה"י כדמפרש
לקמיה בשמעתין [מ.]: עד לרקיע. כל אור שכנגד רה"י צין אור מחצית צין אור עמוד כרה"ה גבוה י' ורחב ד' כנגדו עד לרקיע שם רה"י עליו:
אלא

א) עירובין סו. ב) פי קולס
הוא ארץ סו. א) פי קולס
ד) ופירוש מ. א) פי קולס
ע"ט. ע"ט. ו) ופירושין ל:
לה"י: ו) דף ק. א) פי קולס
ומתא פ"ק דעירובין תר
שדכס נכנסין צו ויולאין צו
רה"ר לטומאה כו. ט) ופירוש
מ"ו. ו) דף ק. א) פי קולס
ל. א) שם אור כרמלית עליו
כ"ל. רש"י. מ) לקמן ק'
ע"ט.

הגהות הב"ח

גמ' רב אשי לא אמר
כעולה כדעולה אלא עולה
מ':

גליון הש"ס

גמ' קרפף יותר מבית
סאתים בו הוורק לתוכו
חייב. עי' לקמן פ ע"א
כרמלית ד"ה ואת שם חייב
כו' ו' ע"ג כרמלית
ד"ה מוקף לכרמלית ופ"י:
שם רה"י קתני. וע"פ
בגהות פ"ו מ"י שפ"ל
צית גבולת רה"י שנת
וטס מ"י אפסותיה רה"י
לנחת ופ"י: שם בתוכו
אין מטלטלין וכו'. עי'
עירובין פ"ו ע"א תוס' ד"ה
ממילות: תוס' ד"ה אבל
בין העמודים בו רחב מ'
אמה. עי' עירובין ו ע"ב
תוס' ד"ה וכו' תימא:

לענין רש"י

דורבא"י ירושמי"א.
החיים.
איגלוט"ר [איגלוט"ר].
סנה דורקני.

מוסף תוספות

א. דאטו אם נעץ קנה
ברשות הרבים ומיעטו
משש עשרה וכי מבול
זה פקע מינה דין רה"י.
תוס' ה"ל"ש. ב. שאפ"י
שאין רחוב הלכנה אלא
שלשה דסתם לבנות ה'
הם, ובריה"י בעיני הנחה
על גבי מקום ארבע. הני
מילי למעלה משלשה
אבל למטה משלשה
כארעא מוכיחא דמי, אבל
בלבנה שהיא גבוהה יותר
משלש [אמר]. מי
ג. וכן נראה מדברי
רש"י וז"ל. פפ"י. ו' ו' ו'
מס'ה"ל. קע"א.
ד. דא"כ. מוס' ה"ל"ש.
ה. הני את. תוס' ה"ל"ש.
ו. וליכא. מוס' ה"ל"ש.
ז. כדתניא חרץ שהוא
עמוק י' ורחב ד' הוי
רה"י ואפילו היא גדולה
הרבה כיון דאית לה
מחיצות לכרעיה הוי רה"י.
לשבת. תוס' ה"ל"ש.
ח. בלא מחיצות. תוס'
ה"ל"ש. ט. שאין בו אור
הואי למחיצה עשרה.
תוס' ה"ל"ש. י. והשתא
פריך פסיר. תוס' ה"ל"ש.